

for en længere Narække heller ikke at være saa overordentlig glimrende. Balancen har den ærede Conseilspræsident opgivet for det foreliggende Lovforslags Bedkommende, saa det skal jeg ikke komme ind paa; men jeg skal dog tilføie det, at dersom man paa § 28 medtager, hvad den ærede Minister ikke gjorde, de Summer, som følge af de Forslag, der ere stillede af det ærede Ministerium — hvad der er indbragt privat i dette og det andet Thing, tænker jeg ikke en Gang paa, thi saa vilde man komme til endnu langt højere Summer — saa kommer man til den kjønne lille Sum af mellem 11 og 12 Millioner, og saa vil jo de 3 Millioners nominelle Overskud ganske forsvinde. For indeværende Aar skal jeg ikke kunne sige, hvor stort Understudet bliver, men ifølge de foreliggende Data synes der at være et nominelt Understud paa det foreløbige Budget af 5½ Million Kr., og vi vide jo desuden, at der er forelagt en Tillægbevilling ligeledes paa 5½ Million Kr., og de fleste af disse Pengene ere vel brugte. Der synes derefter at maatte blive et meget betydeligt Understud. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men kun bemærke med Hensyn til Balancen i det Hele taget, at vi jo have set af den Opgjørelse, der har foreligget for os i den gule Bog, at der i de sidste 10 Aar er brugt godt og vel 50 Millioner, og at vi samtidig dermed have afbetalt ca. 71 Millioner paa vor Statsgjæld, altsaa kun havt en Fremgang af ca. 20 Millioner i denne udmærkede Tid, som det i disse sidste 20 Aar har været, og det uagtet en stor Række af Reformere, som der har været megen Trang til, under alle Omstændigheder de sidste Aar have ligget hen uden at være blevne gennemførte. Der er, jeg havde nær jagt en stor Mængde, men jeg vil i alt Fald sige et meget betydeligt Antal nye Bygninger, vi trænge til. Det er jo de Herrer ligesaa vel bekendt som mig, at vi ikke kunne lade Christiansborg Slot ret længe ligge hen som Ruin, og saa skulle vi jo ogsaa have Kunstmuseum, mineralogisk Museum osv. — ja, jeg glemte jo under Kultusministeriets Budget at fremhæve, at der vel ikke er noget Kunstmuseum derpaa, men derimod er det mineralogiske Museum stillet i Udsigt, og dermed har jo den ærede Minister erklæret sig tilfreds. Der er ogsaa meget Andet at udsjøre, saaledes ogsaa Jernbanebygning for ikke at tale om Havnebygning, som jeg allerede har nævnt, og hvorom der er nedsat en Kommission til fornyet Undersøgelse. Naar man altsaa ser paa disse 20 Aar — for ikke at være ubillig til nogen Side, skal jeg dog om disse

Aar ikke undlade at nævne, at der samtidig er bygget en Del nye Jernbaner, som vel ikke ere meget rentable, men som dog have bidraget til Landets Udvikling paa anden Maade — saa forekommer det mig, at Balancen Alt i Alt ikke er saa meget glimrende. Naar vi vide, hvor Meget der staar tilbage af nye Reformere, nye Bygninger, Havneanlæg og Udgifter paa mangfoldige andre Omraader, saa kan man ikke bortse herfra ved Bevillingen af Forsvarsudgifterne. Jeg maa forøvrigt sige i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 9de kongevalgte Medlem, at det jo slet ikke er noget Ultimatum, der foreligger fra Folkethingets Side med Hensyn til Forsvarsudgifterne. Kan det finansielt forsvares, og er der enkelte Bevillinger, der ere saa stærkt saglig begrundede, at det ikke er forsvarligt at negte dem, saa ville de ogsaa blive bevilgede; der er ingen Tvivl om, at der i saa Tilfælde nok vil blive Enighed. Det er jo alle frie Bevillinger, hvorom Striden staar, saa hvad der ligger Thingene imellem paa dette Omraade, vil neppe gjøre, at Thingene ikke komme overens om en Finanslov.

Jeg tror, at jeg hermed saa nogenlunde har svaret paa, hvad der er fremkommet angaaende Realkstolerne og de militære Udgifter fra den anden Side, men nu kommer jeg til det sidste Punkt, og det er det, at der er, som den ærede Conseilspræsident udtrykte sig, negtet Bevillinger til bestaaende Love. Den ærede — ja Ordfører er han ikke endnu — første Taler i Dag nævnedes dem med et andet Navn: De provisoriske Love. Vi kunne jo holde os til det, der staar i Grundloven: de „foreløbige Love“. Ja, der er altsaa negtet Bevillinger til, hvad der kaldes bestaaende Love. Jeg skal ikke komme ind derpaa, det er jo et Faktum, at de bestaa, det kan jo ikke negtes; men de bære jo dog ogsaa, som jeg allerede har nævnt, et særligt Navn, nemlig de foreløbige Love, og herom siger, som bekendt, Grundlovens § 25, at i særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maa stride mod Grundloven, og som altid bør forelægges den følgende Rigsdag. Hvad var nu, om jeg saa maa udrykke det, den gamle Opfattelse af de foreløbige Loves Væsen? Ja, der veed jeg ikke noget Bedre at henvise til, end hvad der er fremkommet i et Landsthingsudvalg fra 1857, bestaaende af Mænd, for hvis Dygtighed og Retfærdighed jeg er overbevist om, at Alle have den dybeste Respekt, saaledes Orla Lehmann, Mads Bagh, Bruun og Madvig. Madvig har jo forøvrigt ogsaa